

Oder mahkûmları — Volga mahkûmlarına döndük!..

HAFTANIN SEÇME KARİKATÜRLERİ

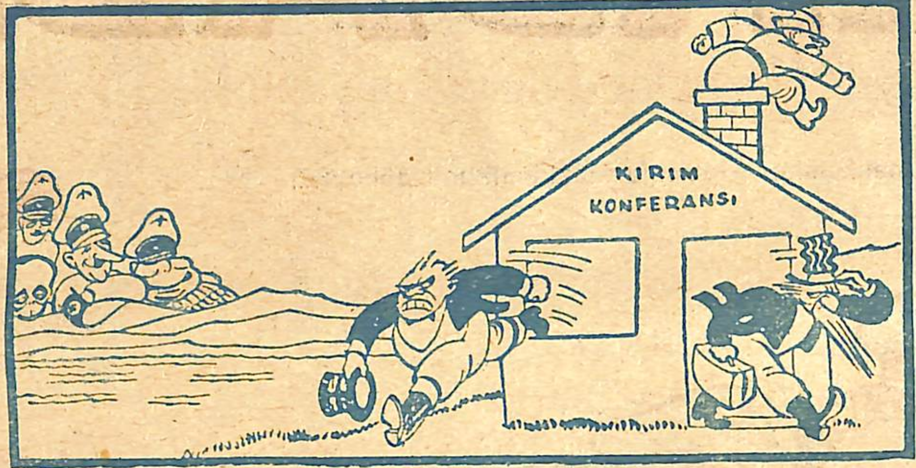
Şehrimizde vizite ücretleri 2,5-5-10 liraya çıkarıldıktan sonra:

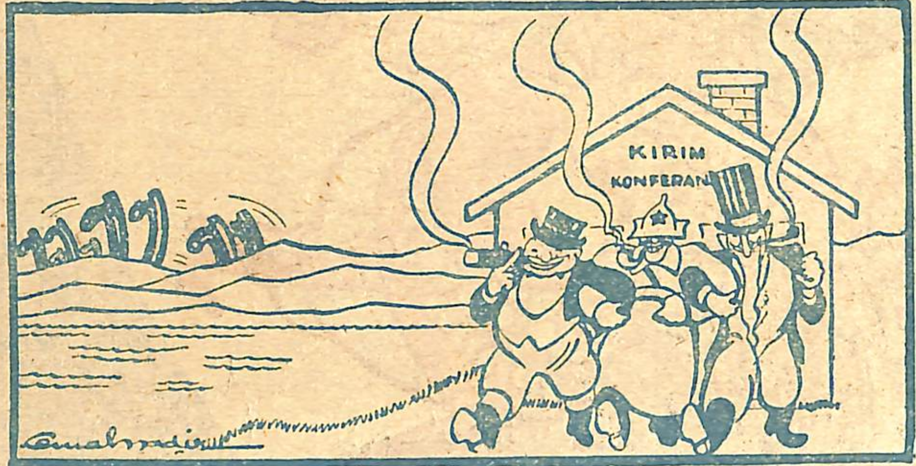
Doktor — Hastalığınız bir gecede vehamet kesbetmiş, niçin derhal doktor çağırmadınız?

Hasta — Kuzum doktorcuğum, gece 10 lirayı nereden bulabilirdim. Sabahleyin gömleğimi sattım da gelebildim.

— Mardin : Ulus Sesi —

Ne umdular...

Ne buldular !..

— Cumhuriyet —

AKBABA

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR, SİYASÎ MİZAH MECMUASI

İDAREHANE

İstanbul, Ankara caddesi, No 47

Telefon : 22129

ABONE

Türkiyenin her tarafı için:

Seneliği 1000, altı aylığı 500, üç aylığı 250 kuruş.

Yabancı memleketlere:

Seneliği 2000, altı aylığı 1000, üç aylığı 500 kuruş.

22 Şubat, 1945 Perşembe,

Sayı: 48

20 Kuruş

— Sana ne kadar yüz versem azdır gülüm!..

— Öyle isa beş yüz ver hacım!..

— Şaka —

AKBABA

Yıl: 22 Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Yusuf Ziya Ortaç Sayı: 48

TİCARET BAKANIMIZA AÇIK MEKTUP

Sayın Bakan,

Kalemim fazla kayarsa kusura bakmayınız: Zeytinyağına dair konuşacağım!

Gerçi bendeniz, meşhur «Şeyh-i keramât-füruş» un muskası gibi, raporları hiç bir derdimize deva olmıyan iktisat doktorlarından değilimdir. Ne iç pazarın durumuna aklım erer, ne dış pazarın kurumuna.. Ne kâr haddini bilirim, hattâ ne de kendi haddimi!

Bilhassa sonuncusunu hiç bilmediğim, bu konuya dair size bir açık mektup yazışımdan da anlaşılıyor!

Fakat, bütün bilgisizliğime rağmen bildiğim bir şey vardır: Zeytinyağının bir memleket mahsulü olduğu!

Bilirim ki, zeytinyağı, yakılmış Almanyadan, yıkılmış İtalyadan, yok olmuş Fransadan gelmez. Hattâ yine bilirim ki, memleketimizin de bir kaç sayılı yerinden gelir: Edremit gibi, Ayvalık gibi!

Geçenlerde sayın vekâletinizin uzmanları, bu nesnenin ağaç dalından kopup şişeye girinceye kadar kaç elden geçtiğini ve kaç kılığa girdiğini hesap etmişlerdi. Ancak, Zeytinyağının maliyetini hesap eden kalemler, zeytinyağcıların mahiyetini hesaba katmamış olacaklar ki, İstanbulda, zeytin ve zeytinyağı namına karaborsaya geçmeyen bir zeytinburnu kaldı!

Bunun sebebi nedir?

Zeytinyağına konulan narhı, mütehassıslarımız herhalde kahve falına bakarak, yahut remil atarak bulmadılar. Konulan fiyat bir hesap neticesidir.

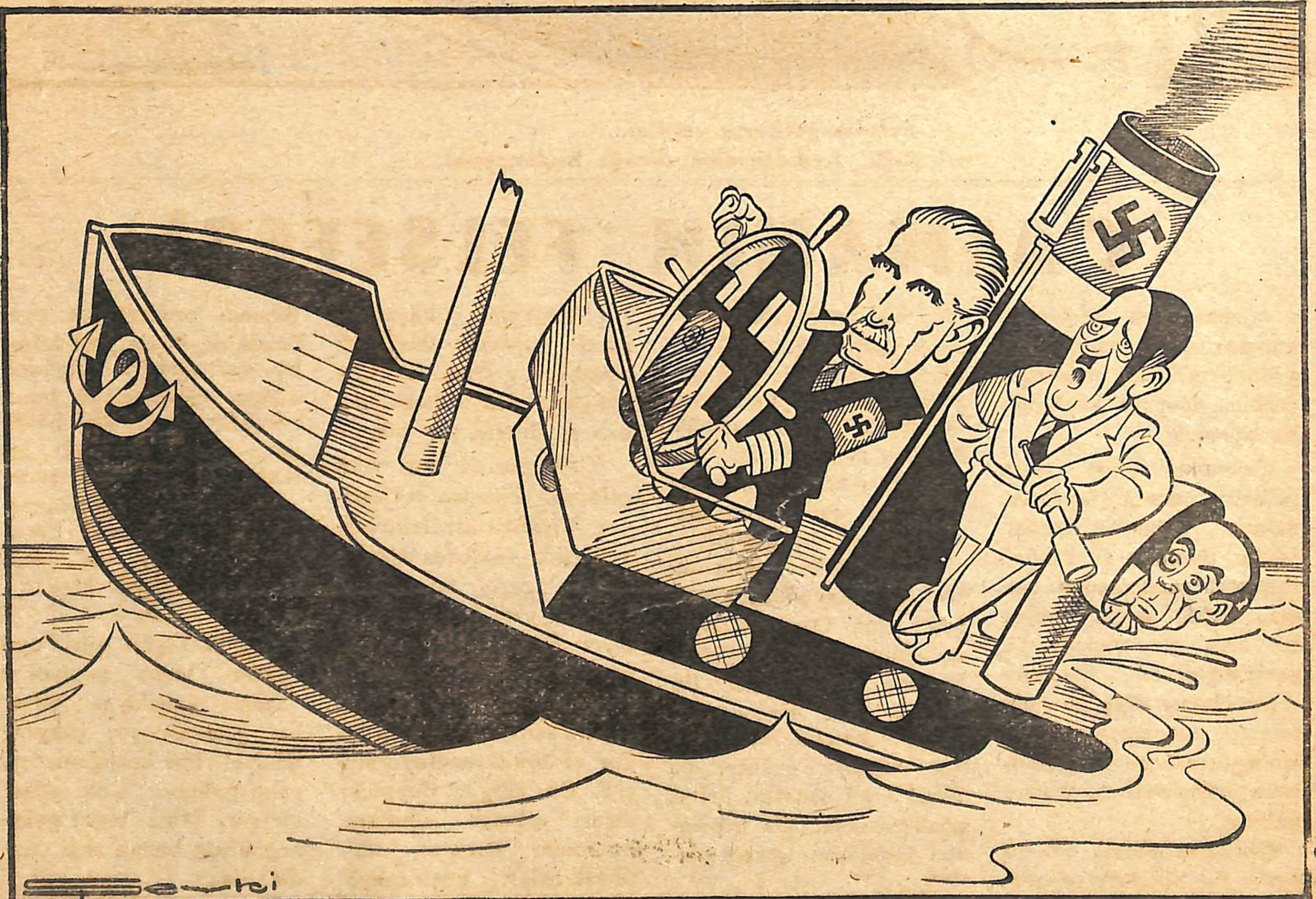
Atalarımız «yanlış hesap Bağdattan döner» derlerdi. Eğer hesapta bir yanlışlık varsa, bu sürat asrında, Ankara gibi daha yakın bir yoldan daha çabuk dönmemesine bir sebep yok!

Millî mahsullerimizden biri olan zeytinyağına, pek iyi bilirsiniz ki, gazeteciler herkesten çok mühtaçtır: Makinelerimizi onunla yağladığımız gibi, başlıca gıdamız olan yalancı dolma ile piyaz da onsuz yapılamaz!

Onun için, bu özel dâvamızın güzel bir neticeye bağlanmasını genç ve çalışkan Bakanımızdan saygılarımla rica ederim.

Yusuf Ziya ORTAÇ

Gazetelerden: Führerlikden çekilen Hitler Papeni iş başına getirecekmiş..

Hitler — Ben pusulayı şaşırdım, artık sen idare et!

— Evlenmeğe karar verdim...
— Belli.. Kediden ders almağa başlamışsın!

ÇALMANIN FELSEFESİ

«Çalma» nın felsefesini yapmak bana hayli cazip görünüyor. Hele hırsızlığın çeşitlisi dünyayı kapladığı bu zamanda.

Çalmanın tatlısı, acısı, mübahı, haramı, faydalısı, zararlısı, ölümlüsü, kârlısı, vardır. Bunların en kötüsü «hırsızlık» anlamındaki çalma.. Fakat insan zekâsı, bu civa yuvarlaklık ve parlaklığındaki hakikate «kleptomani» diye bir kulp takmış, onu müsamahasile matlaştırarak kuytu bir köşeye gizlemenin de yolunu bulmuş!

Çalmanın mübah olduğu yerler ve zamanlar olmuştur: Eki Yunanistanda hırsızlık ayıp değildi: Gizleyebilmek şartile!.. Belki masaldır ya, o vakitlerde, bir tavşan hırsızı çoban, hayvanı gizlemek için, kucağında o kadar çok sıkıştırmış ki, ayakları ve dişlerile barsakları delinmiş!

«Çalmak» bazan çok tatlıdır: «Çene çalmada» olduğu gibi. Onun ekşilikle de alâkası yok değildir: Yoğurt çalma gibi. Bu «çalma» ların birincisi ziyansız, ikincisi faydalıdır. Saz çalmaya gelince, bu sirkat değil sanattır. Fakat gönül çalma.. Bu hepsinden, hepsinden lezzetli olacak!

«Suiistimal» klişesinin içinde toplanan bugünkü çalmalara gelince.. Eskiden hükûmet malı çalmak mübah sayılırmış; şair bile:

«Çaldımsa da mîri mâlı çaldım» demeden çekinmiyor. Viyanalı ruh felsefecisi Freud, —oldukça değil— epeyce garip bir adam: İnsanda gizli bir varlık tanıyor. Bu, benliğimizin kuytu bir köşesinde gizli bir ambarmış. Hoşumuza gitmiyen her şeyi oraya tıkıyor ve orada unutuyormuşuz. Bu sürgün duygular dışarı çıkmak istedikçe, buhranlar, isteriler, sinir bozuklukları geçirirmişiz. Bilmem cemiyetlerin şuurunda da böyle gizli köşeler var mıdır?.. Bugünkü dünya cehennemini buna yörebilir miyiz? Her halde «eski mübah hırsızlık» istekleri çok insanların şuursuz benliğinde yer etmiş. Galiba Ayusturyalı Freudün fikirlerine en canlı misal Avusturyalı Hitler!.

***

Meşhur İngiliz şairi Pope zamanı hırsız yapıyor: «Yılları kovalayan yıllar her gün bir şey çalıyor; nihayet bizi benliğimizden çalıp gidiyor.» Çok güzel bir şiir. Ama bizim geleneğimizde bunun aksi vardır. Biz:

«Felekten bir gece çalsak ne olur?» diyoruz.

«Zaman çalma» da biraz duraklayacağım. Bilmem bu nasıl olur? Çünkü tabiat gerçekten komünist ruhlu bir varlık: Herkese aynı miktarda «zaman» vermiş! Sabahleyin uyanınca hepimize verilmiş olan «24 saat» aynı ölçü ve aynı büyüklükte. Azalmaz, çoğalmaz, çalınmaz, istif edilmez, kalıbı yok, geçmezi yok. Borsada oynanmaz, sütçüde sulanmaz. Hatır bilmez, gönül saymaz!

«Çalma» nın vakitle ilgili başka şekilleri de vardır: «Saat çalmak» bize vakti gösterdiği gibi «Son saatimiz çalmak» ölümü hatırlatır. Ümit, haber, heyecan getiren «çalma» da yok değildir: «Kapı çalmak» gibi!

Çalma bazan «iskandal»in yoldaşıdır: «Defe koyup çalmak» gibi. O, vakit vakit sıkıntımızı gösterir, yahut sıkıntımızı alır: O zaman «ıslık» çalarız!

«Kalem çalma» sıksık bizim âdetimizdir. Fakat, okuyucularım müsterih olsun, bu satırlar «Çala kalem» yazılmış değildir!

Acaba «çalma» ile «kayma» nın münasebeti yok mudur?. «Kırmızıya çalma»ya ne dersiniz? Her halde bu ziyansız bir çalmadır. «İs çalma» ise, mahallebide pek leziz olur!

Heyecan veya sevinç gösteren çalmalar: «Eteklerin zil çalması.» Açlık gösteren çalma: «Karnın zil çalması» dır!

***

Yazımı «çalma» yı en zarif şekilde anlatan bir fıkrayla, tatlıya bağlayacağım: Alman kıralı Büyük Frederik, devlet adamlarını ve generalleri bir içki masasında toplamış, bütçe darlığını müzakere ediyormuş. Kıral bu kadar paranın işlere niçin yetişmediğine hayrette. Herkes bir fikir söylüyor. Majeste, solundaki generale dönüyor: «Fikriniz generalım?» Tecrübeli asker sesini çıkarmıyor, önündeki kâseden büyük bir buz parçası alıyor, solundaki misafire veriyor. «Buzu kırala geçiriniz!» diyor. Buz, sofradaki otuz misafiri dolaşıyor; Büyük Frederike gelince bir fındık büyüklüğünde kalıyor!

Kıral haykırıyor: Tetkiklerimiz sona ermiştir!

Kâzım Sevinç ALTINÇAĞ

Almanya hakkında Üçlerin başbaşa verdikleri karar: Sehpa!

OLAYLAR ALAYLAR

SİSTE İSTANBUL

İstanbulun haftaları türlü türlüdür. Sinema haftası, cinayetler haftası, Allah esirgesin yangın haftası gibi... Bu hafta da sis haftası idi...

Doğrusu bu zamana kadar İstanbulun sisini Tevfik Fikretin «Sis» manzumesinden tanırdım. Meğer bir âlemmiş!

Bu zamanda nadir bulunur bir arkadaş beni Erenköyüne, yatıya davet ettiydi. Ertesi sabah erkenden şehre inmek lâzım olmakla beraber gittim. Subahleyin gözlerimi pek te horoz ötüşüne benzetemediğim uzun seslerle açtım. «Sis» düdüğüdür dediler. Trenle Haydarpaşaya geldik. Gelişimiz uğurluymuş. Bizden sonraki tren yolcularını da alınca, vapur kalktı.

On adım gider gitmez gemi denizin ortalık yerine demirlemesin mi? İskelede kalırsa imiş yeni gelen yolcular da binermişler.. Ne karaya çıkmak mümkün ne de ilerlemek.. Vapurun arka kamarasında eşten dosttan zevat ta var. Kâzım Nami Duru bir genç bayana izahat veriyor :

— Şu kadar senelik memurum. Asla terfi kısmet olmamıştır. Ya istifa etmişimdir, yahut ta beni yürütmüşlerdir!

Ufak bir tahkikat vapurun hayli müddet yerinde kalmağa mahkûm olduğunu öğrettiğinden, yolcular ahbaplığı koyulttular. Neşeli bir zat olan K... Zade ile oğlu Karadeniz havaları oynadılar. Edebiyat öğretmeni Bayan M. dayanamadı, ortaya çıkarak :

Sarmış yine âfâkı bir dûd-ı muannid
Bir zulmet-i beyzâ ki peyâpey mütezayid

Diye Fikretin «Sis» ini okumağa başladı ve pek alkışlandı. Göztepeden itibaren mütemadiyen notlarını karıştıran Profesör Fahreddin Kerim «muvakkat cinnetlerde sisle tedavi» diye kısa bir konferans verdi. Vakit geçiyor, vapur bir türlü hareket etmiyordu. Bunun üzerine yolculardan bir grup vapur kaptanına «Siste saklambaç» oynamağı teklif ettiler. Salâhaddin Refikin şimdi antika şeyler de sattığı Dekorasyon mağazasında çalışan Bayan S. bir köşede içini çekip duruyordu. Kendisine teessürünün sebebini sorduk :

— Ah, dedi, daha dün Hazreti Musanın asâsını bir meraklıya sattık! Satmasaydık şimdi çoktan denize vurur, yolu açar, yürüye yürüye İstanbula varırdık!

Vapur Köprüye yanaştı. Fakat işe gitmek ne mümkün? Meğer sis denizden limana doğru yığılmış, şehirde göz gözü görmüyor.

Kendi kendime :

— Haydi Görünmiyen Adam! dedim, dön tekrar vapura... Açık havada bile şehre inen kurtlar, bu dumanlı havada kimbilir nasıl azmışlardır...

Ve çarpmaktan ziyade çarpılmamıya çalışarak geldiğim yolu tuttum.

Uzaktan, hâlâ vapurların düdük sesleri geliyordu: Yuf borusuna benziyen, yem borusuna benziyen düdük sesleri!..

Görünmeyen Adam

— Bu yaz acaba bir sulh yazı olacak mı dersin?..
— Zannetmem.. Babam mutlaka düğününüzü yapacağım diyor!

Gazetelerden : Memurlara çivi dağıtılacak

— Babama da bir kilo çivi vermişler..
— Sakın seni eve çivilemeğe kalkmasın!

Harbdeki Gibi

Cephe gerisinde Amerikalı askerlere bir ziyafet veriliyordu. Yemek zamanı gelince evsahibi cemile olsun diye:

— Sofrada kendinizi cephede farzedin!

Dedi. Misafirler derhal plânlı bir taarruza geçtiler. Fakat içlerinden birinin mütemadiyen içeriki odaya tabakları taşıdığını gören komutan sordu:

— Hey Mak, ne yapıyorsun?

Mak yoluna devam ederek cevap verdi:

— Haklayamadıklarımı esir alıyorum!

Babıâli

Son zamanların neşriyatına dikkat ediyor musunuz? İşte yeni kitap isimlerinden bir kaçı:

"Sokaktan gelen kadın,,

"Hiçbir kadın bana hayır demedi!,,

"Tarih boyunca seksapel!,,

"Büyük aşklar,,

"Taçlı fahişeler,,

"Mezada çıkarılan kadınlar!,,

Bu serlevhalara bakarak hüküm vermek icabetse Babıâli hakkında verilecek hüküm hayli süflü olurdu!

Azgın öküz

— Gazetelerin vazdığına göre, mezbahaya götürülen bir sürüden nasılsa kaçan azgın bir öküz iki kişiyi yaralamış. Aynı günlerde bir adamın sevdiği kadınla kocasını muhtelif yerlerinden yaraladığını elbet okumuşsunuzdur. Gün geçmez ki böyle cinayetler işlenmesin! Ötekine azgın öküzdür deyip geçiyoruz. Ama, ya berikilere ne demeli?

— Bilemem!.. "Ne dememeli?,, mütehassısı Hakkı Tarık Us üstadımızdır, en doğrusu ona sormalı!

Arap Birliği

Son gelen haberler bir "Arap Birliği Konferansı,, toplanacağından bahsediyor. Bu konferansa yedi Arap hükûmetinin iştirak edeceği öğrenilmiştir. Arapları ilgilendiren bütün meseleler orada konuşulacak ve bir birlik teminine çalışılacakmış...

Haydi hayırlısı... İnşallah işleri Arap saçına döndürmezler!

Ültraseptil karaborsada 75 liraya satılıyor!

— Zavallı Ültraseptil yüzünden gitti..
— Vah vah.. Çok mu kullanmış?
— Hayır, hiç kullanamamış!..

Geçen gün, yazılacak bir yazım, acele yapılacak bir işim yoktu. Masanın üzerinde birikmiş mecmualardan birini çektim. Karıştırmaya koyuldum. Derginin son yapraklarına doğru gözüme bir şiir ilişti. Hoşlandım mı, tuhafıma mı gitti, pek iyi ayırdedemedim. Tebessümle genişleyen dudaklarım kendiliğinden açıldı, ihtiyarsız yüksek okumaya başladım :

Evinin eşiğinedek,
Ne güzel sözler düşünür,
Ne cümleler kararım.
Aşkımı itiraf için.
Eşikten içerde
Ne öyle diyebirim
Ne böyle..
Havadan sudan konuşup,
Saçlarına bakmaktan başka.
Ve aklım başıma
Kahvede gelir.
Kızarım kendi kandime :
Bu ne hal!
Bu ne çocukluk!

Birden tak, tak kapı vuruldu. Kanad arkasına kadar hızla açıldı. Baktım : Sacit Başaran!

— Oo, Sacitciğim safa geldin!

— Safa bulduk.. Ne o?.. İşi yeniden şairliğe mi vurdun?.. Sesin dışarıya aksediyordu. Dümtekli bir şeyler okuyordun!

— Yeni şairlerden birinin şiiri.. Kısa bir şey.. İstersen bir de sana tekrar edeyim..

Son mısraa geldiğim vakit Sacit tirilili bir kahkaha kopardı :

— Vah zavallı yavrucak, dedi, tıpkı benim otuz sene evvelki halime düşmüş. Sahi.. birçokları gibi sen de bilmezsin.. Bugün muteber tüccarlarımızdan diye tanıdığın ben, Sacit Başaran, bir idadî talebesi iken vezinli kafiyeli lâflar söylemek, yazmak, şairlik etmek hevesine düşmüştüm. Hattâ buna sade heves değil, çılgınlık bile denebilirdi.

Dört sınıflı idadiyi bitirmek üzere idim. O zaman «Şahika» adında bir mecmua çıkardı. Yalan yanlış karaladığım şeyler hep orada basılırdı.

Oder kıyısında :
Kazak dansının son numarası!

İLK AŞK

Her perşembe bendeki sevinci görmeyin!.. Sabahleyin erkenden gazeteyi kapıda bekler, «Şahika» yı alıp odama kapanır, şiirimi, yüzlerce defa okurdum. O gün mektepte de ayrı bir fasıl vardı. Şiirimi arkadaşlarıma da tekrar ede ede onların da kafalarını şişirirdim.

İçlerinden biri bir gün bana :

— Yavrum, dedi, maşallah ilhamın bol, karihan geniş, ifaden de düzgün.. Fakat bir eksiğin var.. Sevgilin yok!

— Anlayamadım..

— Ayol, görmüyor musun, «Serveti Fünun» da, «Fecri Âti» ciler şiirlerinin üstüne meselâ «Sevgili F...-ye» yahut «L. C. Hanımefendiye» diye ithaflar yapıyorlar.

— Sahi!

O gece, yatakta sabaha kadar düşündüm. Arkadaşım, beni gerçekten ikaz etmişti. Mademki şairdim. Mutlaka aşkiyle yanıp tutuştuğum bir sevgilim olması lâzımdı.

Yalnız, karar vermek kolaydı ama, tatbikata geçmek biraz güçtü. Allahım sen bana acı da acele tarafından bir sevgili ihsan et!.. Hah.. buldum, buldum, hem de pek yakınımızda.. Nasıl oldu da şimdiye kadar akledemedim. Komşumuz mütekait Hüseyin Beyin kızı Şaver.. Biraz fazla esmerdi ama, simsiyah saçları, kara parlak gözleri, kıvır kıvır vücudiyle pek civelek bir şeydi. Bazan bahçeye bakan cumbada oturur, tentene örer, nakış işlerdi.

Artık akşam üstleri mektepten dönünce pencereden ayrılmaz oldum. Başımla, gözlerimle, kaşlarımla bin bir işaret yapmama, ellerimi göğsüme bastırıp ayılıp bayıldığımı anlatmama rağmen o aldırmıyor, daima önündeki işine, yahut ta pek uzaklara, ufuklara bakıyordu.

O haftaki şiirimi bu ilk aşkın buhranı içinde karaladım. Şimdi, tek kelimesi bile hatırımda yok, fakat her halde pek ateşli bir parça idi. Üzerine

"Sevgili Şaverciğime,,

ithafını da kondurdum. Öyle mesuttum ki sormayın.. Perşembeyi her zamankinden daha büyük bir heyecan içerisinde bekledim. Şiir, yukarısında ilhamı verenin adiyle saniyle olduğu gibi çıktı ve ben, sonsuz bir iftiharın verdiği gururla günlerce başım havada, göğsüm kabarık dolaştım durdum.

Galiba, aradan bir hafta kadar geçmişti. Komşumuz Hüseyin Bey bize geldi. Bu, pek te beklenilen bir

ziyaret değildi. Çünkü babamla selâmlaşırlardı ama, sıkı fıkı görüşmezlerdi. Yüreğim hop etti. Kendi kendime :

— Dur bakalım, altından ne çıkacak?

Diye biraz işkillendim. Selâmlık odasının kapısına kulağımı verdim. Hüseyin Bey, yüksek sesle ve sert bir ahenkle :

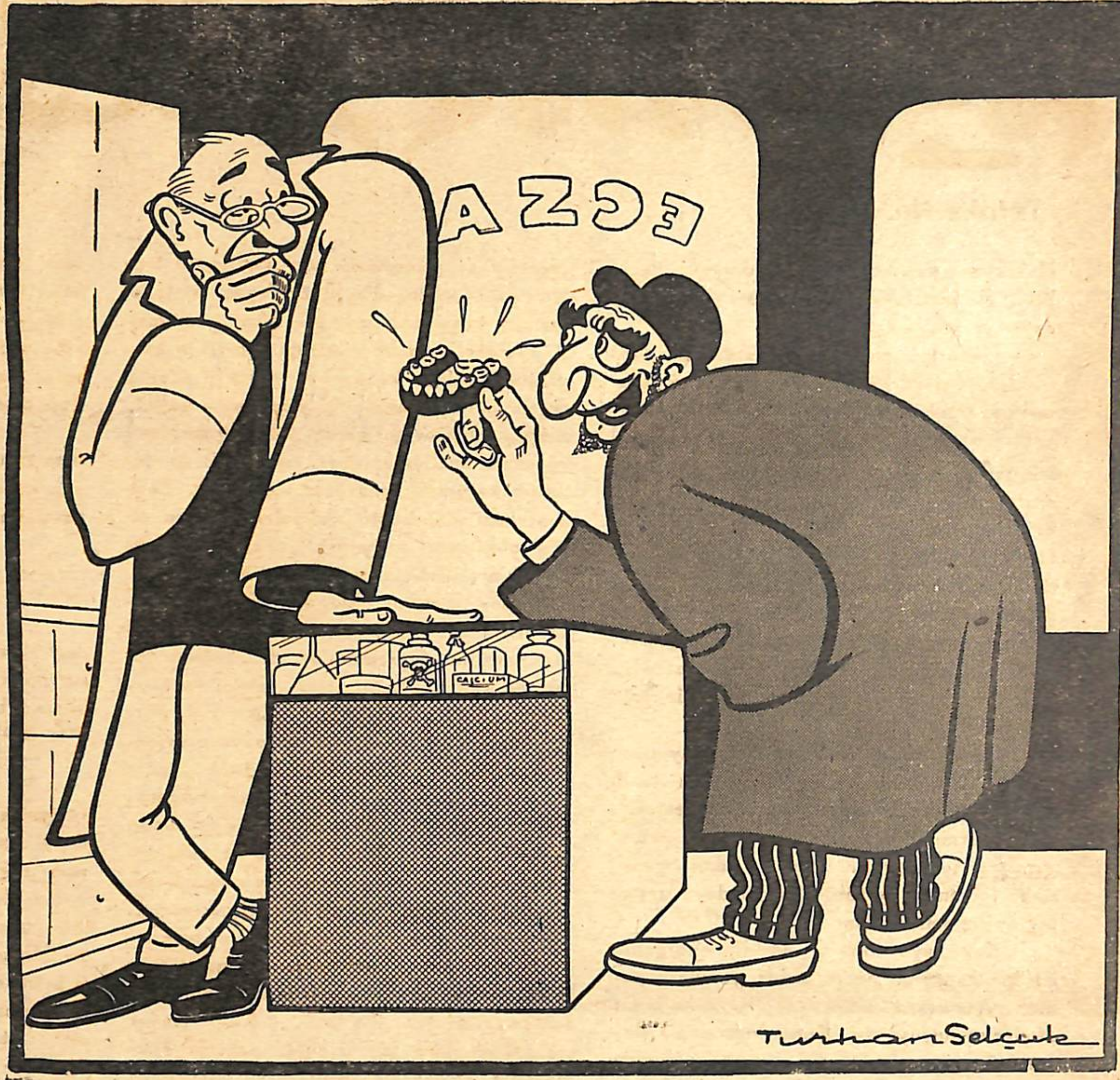
— Rica ederim, beyefendi, diyordu, oğlunuzun terbiyesini verin.. On beş yirmi gündür kızım cumbada oturamaz oldu. Öyle iken yine sabrettim. Lâkin iş bu kadarla da kalmadı. Bir takım çapkınların çıkardıklarına şüphe olmayan «Şahika» mecmuasını okumaya tabiî tenezzül etmem. Allah razı olsun, ahbaplardan biri gösterdi. Geçen hafta neşrolunan nushadaki ne kepazelik, efendim.. Oğlunuz kızıma rezilâne bir şekilde ilânı aşk ediyor.. Haydi, o maskaralıklara imzasını atmaktan çekinmiyor, ne diye masum yavrucuğumun ismini cismini karıştırıyor!

Babam iyi kalbli, fakat çok sert bir adamdı. O hiddetle beni epeyce hırpalayacağını biliyordum. Hemen kapıyı çekip evden kaçtım. Fakat bir iki saat dolaşıp akşam yemeğine geldiğim zaman yine okşanmaktan kurtulamadım.

O gün, bugün, şairlik mi? Tövbeler tövbesi! Bu hızla, idadiden diplomamı alır almaz bir tüccarın yanına kâtip olarak girdim.. Şu dakikada görüyorsun ya, kalemi elime ancak çek defterine imza atmak için alıyorum. İnan ki, hiçbir şiir, hiçbir ilânı aşk mektubu, bir kadını bu ara sıra imzaladığım kâğıtlar kadar bahtiyar edemez!

A. Hidayet Reel

Gazetelerden : Eczanelere dağıtılan 50 bin diş fırçası bir saatte yok oldu!

Eczacı — Diş fırçasını ne yapacaksın ayol?.. Senin dişin yok ki!
Karaborsacı — Nasil yok?.. İşte!..

Yeni Sis!

Sarmış yine etrafını hep canlı bulutlar;
Hiç durmayarak, kaynaşarak, gitgide arter!
Lâkin sana lâyık, bu vızıltıyla siyahlık,
Ey kaatil-i sıhhat, bu sinekler sana lâyık!
Ey sıska atın, kart eşeğin mehdi, mezârı;
Şehrin ezelî mezbaha-i mezbele-dârı!
Ey köhne kasap, ey koca vurguncu ve tüccar!
Ey halka kıvırcık diye merkep satan ayyar!
Yüzlerce sinek dalgalanır dükk[illegible]içinde...
Yoktur sana eş Hintte, ve hattâ n[illegible]de Çinde..
Hergün keserek sattığın ecsâd arasından
Kaç tanesi vardır çıkacak pâk ü dirahşan?
Azdır seni yüzmek, taşımak postunu yeryer...
Ey hayli zaman et yemeyenler... Hele sizler!
Hele sizler!..
Vurdun, evet ey köhne kasap, sadece vurdun!
Bilmem ne sebepten iki üç yılda kudurdun!

Dehrîi Zaman

Soğukkanlılık

Londraya yapılan bir bombardımanın ertesi sabahı, ihtiyar bir İngiliz en yakın yardım merkezine telefon etti :

— Mutfağımda galiba bir yangın bombası var?..

— Yangın bombası mı? Böyle ufak tefek şeylerle uğraşacak vaktimiz yok, pencereden atıverin !

— Ufak tefek değil efendim, boyu üç metreden fazla, nasıl atarım?

— Ne? Üç metre ha! Şey... O halde bu yüksek infilâklı bir bomba olacak!

Fakat, yardım şefinin korkusu ihtiyarı şikâyetinden vazgeçiremedi. Kafası kızan şef, telefonun öbür ucundan haykırdı :

— İşiniz yok mu sizin bayım! Kime yutturuyorsunuz! Bütün geceyi bombanın yanında mı geçirdiniz yani?

Soğukkanlı İngiliz, hiddetle cevap verdi :

— Yanında geçirmedim tabii! Bitişik odada uyuyordum!

Tefrika No. 21

Yazan: A. H. REEL

Hakikî sevgiyi ancak sende duydum Neylân, en kısa bir zamanda İstanbula gideceğiz ve orada evleneceğiz!

Genç kız, tek elini delikanlının avucundan kurtardı. Onun iri ve kıllı parmaklarının üzerine koydu:

— Tevfik, dedi, aklına belki bazı şeyler gelebilir.. Benim bu sahneyi belki mahsus yaptığıma kadar.. Sana yemin ederim ki birkaç defadır oluyor. Geldiğinizden tabiî hiç haberim yoktu. Hem, aynı zamanda, ben ne istikbal, ne evlenme hiç birşey düşünmiyerekten kendimi sana feda ettim. Bununla bir taahhüt altına girmiş değilsin.. Bütün kararlarında serbesçe hareket edebilirsin. Benim ne olacağımı düşünmene lüzum bile yok!

Tevfik cevap verirken sesi titriyordu:

— Neylân senden zaten başka türlü bir hareket beklemezdim. Seninle evlenmeğe karar vermekliğim bir taahhüdün altına girdiğim için değil.. Hayatta daha güzel, daha iyi huylu ve tabiatlarıma daha uygun bir eş bulamıyacağım için..

Karyolaya doğru eğildi, yorganın üstüne kapandı. Saten kaplı yumuşak pamuk yığınının altından genç kızın kalbinin atışlarını duyuyordu. Kendi ruh çırpınışlarının temposu da biraz sonra o ahenge katıldı ve hıçkırır gibi boğuk sesler çıkarmaya başlayacağı anda kendisini tuttu. Dışarıdakiler dönüp gelecek olsalar utanacak bir vaziyete düşmiyecek miydi? Hele Perihan Adada onun Prensese yaptıklarının hepsine şahidolmamış mıydı? Madem ki böyle gençliğinin bütün kuvveti ve ihtirası ile bir başkasını seviyordu, o hercai kızın soysuzlaşmış kaprislerine âlet olarak bazan haysiyet ve şerefini de tehlikeye koyacak derecede sinirlilikler ve çılgınlıklar göstermeğe lüzum var mıydı?

Hem de neden korkuyordu? Evlenmeğe karar verdikten sonra vicdan azabı çekiyormuş gibi üzüntülere düşmesi garip değil miydi? Ama, izdivaç gününe kadar bile Neylânın zihnine bir şüphe gelmesini istemiyordu.

Halbuki böyle lüzumsuz telâşlar genç kızı büsbütün endişeye düşürebilirdi. İradesinin frenlerini sıktı. Bütün enerjisini topladı. Doğrulurken dudaklarını Neylânın titrek dudaklarına bastırdı:

— Seni, yalnız seni seviyorum yavrucuğum!

Diyerek kapıya yürüdü.

X

Neylânın rahatsızlığı hemen o gece geçer gibi oldu. Ertesi sabah herkesten evvel yataktan fırladı. Bahçeye çıktı. Çiçeklerin ve yemişlerin son partilerini toplamaya koyuldu. Melâhat Teyze mutadın dışında kahvaltıya inmekte biraz gecikmişti. Perihan yemek odasında Tevfikle karşılaşınca yalnız kalmaktan istifade ederek akşam sırrını çözemediği muammayı halletmeğe çalışıyordu. Genç kız, ağabeyisine kurnazca sualler soruyor, delikanlı da bir takım kaçamaklı cevaplar veriyordu. Perihan, bazı olağanüstü hâdiseler cereyen etmiş olduğunu seziyordu. Fakat Neylânla Tevfikin arasındaki samimiyetin ne dereceye kadar ilerlemiş olduğunu bir türlü kestiremiyordu. Belki bunları merak etmesi lüzumsuzdu. Öğrenmesine de hemen hiç ihtiyaç yoktu. Merak ettiği yalnız şu noktadan ibaret kalıyordu: Eğer, Tevfik, Neylânı bu kadar seviyor ve onunla evlenmek gayesini güdüyor idise, Adada Ceydaya karşı gösterdiği ihtiras derecesindeki hırçınlık ne idi? Şu insanlar çok acaip mahlûklardı. Hayatın yükünü ve ıstıraplarını paylaşarak birlikte yaşamaya karar verdikleri kadını bir tarafta bırakıyorlar, öte yanda geçici bir hevesle bile bağlanmadıkları hoppa bir kızın peşini inat ve izzeti nefis meselesi yüzünden bir türlü bırakamıyorlardı. Perihan, şimdiye kadar içtimaî olaylara hiç te ciddî nazarla bakmamıştı. Böyle bir düşünce ve muhakeme dimağında ilk defa olarak canlanıyordu. Ağabeyisi de genç kızın alâkasından dolayı büyük bir memnuniyet duymuştu. Yavaş yavaş bu gibi işlerde tecrübe ve esaslı bir fikir sahibi olması fena değildi. Fakat onun asıl tuhafına giden şey, Neylân gibi ciddî ve tedbirli bir kızın müdafaasını hayata sırf bir eğlence nazarile bakan Perihanın üzerine almış olmasıydı. O, sanki olup bitenler içine doğmuş gibi:

— Ağabeyciğim, diyordu, eğer Neylâna senin üzerinde esaslı hak sahibi olacak kadar ümit verdinse, şimdi zavallıcığı hayal sukutuna uğratma, yazıktır!..

— Yavrucuğum, sana bu çeşit bir rezalet yapmaya hazırlandığımı kim söyledi?

— Hayır, estağfurullah, rezalet filân değil, fakat bir genç kız kalbinin neşe ve ıstıraplarını benim kadar duyabileceğini bilmem benim kadar iddia eder misin ağabeyciğim!

— Katiyen!

— O halde beni dinle.. Neylânla olan vaziyetinizden haberim yokken, Ceydayı ihmal etmemeni, onu rakiplerine kaptırmamanı tekrar edip duruyordum. Bunları söylerken de hiçbir zaman senin onunla bir aile yuvası kurmaya karar verecek kadar saf olmadığını biliyordum. Ama, mademki iş artık ciddiye bindi, Prensesi tamamiyle unutmalısın.. Onun kaprislerine sinirlenerek bir takım hırçınlıklar, kendini gülünç mevkie düşürecek hareketler yapmaya kalkmamalısın!.

Tevfik, deminden beri yaşı ile pek te mütenasip olmıyan doğru nasihatları sıraya dizip kendisine sunan sevimli kardeşini hudutsuz bir sevgi ile kucaklamak istedi. Yerinden kalktı, tam saçlarını okşamak üzere iken Melâhat Teyze içeriye girdi:

— O..o.. maşallah, diye hayret etti, iki kardeş bu ne muhabbet!.. Çocuklar, Neylân nerede.. Sakın, yine başına dün akşamki gibi bir hal gelmiş olmasın.. Çünkü odasına baktım, yatağında yok!...

Tevfik ve Perihan ikisi birden atıldılar:

— Hayır, teyzeciğim, Satı kadın erkenden bahçeye çıktığını söyledi. Biraz evvel sesini de işittik, bahçıvanla konuşuyordu..

— Aman sormayın, öyle telâş ettim ki.. Kızcağızda evvelce hiç böyle haller yoktu. Birdenbire ne oldu bilmem ki..

Bunları söylerken Tevfik'e mânalı mânalı bakıyordu. Delikan'ı izahat vermek mecburiyetini hissetti. Teyzesine karşı değil, kız kardeşine karşı kendisini töhmet altında kalmış suçlu vaziyetinden kurtarması lâzımdı:

— Teyzeciğim, dedi, büyük heyecanlar genç kızlar ve sinirleri zayıf kadınlar üzerinde bu gibi aksi tesirler, tepkiler yapabilirler.

(Arkası var)

İkramiyeli Aile Cüzdanı

Yalnız

Para biriktirenlerin

değil

aynı zamanda

EV sahibi olmak

istiyenlerin de

cüzdanıdır.

Yapı ve Kredi Bankası

MİDE - BARSAK - KARACİĞER
Hastalıklarına tutulmamak
için en iyi çare

TEMİZ YAĞ

kullanmaktır.

Veral

Yağ sergisi
İstiklâl caddesi, Parmakkapı
No. 64 Tel: 41775

TÜRKİYE İŞ BANKASI

Küçük Cari Hesaplar
1945 İKRAMİYE PLÂNI

Çekilişler:

29 Sonkânun, 2 Mayıs, 24 Ağustos, 1 Sonteşrin tarihlerinde yapılır.

1945 İKRAMİYELERİ

1 adet ARSA *(İstanbul'da Büyük Yalıda. Ada; 164, Parsel No. 4, 923 m²)*

1 adet	2000	liralık	= 2000. —	lira
3 „	1000	„	= 3000. —	„
4 „	500	„	= 2000. —	„
10 „	200	„	= 2000. —	„
25 „	100	„	= 2500. —	„
100 „	40	„	= 4000. —	„
150 „	20	„	= 3000. —	„
300 „	10	„	= 3000. —	„

Türkiye İş Bankasına para yatırmakla yalnız para biriktirmiş ve faiz almış olmaz aynı zamanda talihinizi denemiş olursunuz.

KISMET

Kısmet ve saadet fenerle aranarak bulunmaz! Onu bir "Millî piyango,, bileti ile hiç beklemediğiniz bir günde elde edebilirsiniz!

AYLIK ANSİKLOPEDİ
Dokuzuncu sayısı çıktı.

Profesör ve mütehassıslar tarafından yazılmış olan mühim yirmi beş bent vardır. Cildin tamamlanması yaklaştı. İhmal etmeyip, alınız.

Bana inanınız! Bu yeni cild unsuru

ŞAYANI HAYRETTİR.

Bayan E. J. yazıyor "Tesiri heman sihriamiz idi. Buruşukluklarım gaip oldu ve bir çok seneler gençleştim." Yegâne cild unsuru olan Penbe renkteki Tokalon Kreminde bütün dünyada meşhur bir cild mütehassısı tarafından keşf ve genç hayvanların cild hüceyrelerinden istihraç edilen kıymetli "Biocel" cevheri vardır. Her akşam kullanınız ve her sabah daha genç uyanınız. Gündüz için, (Yağsız) beyaz renkteki Tokalon kremini kulla[illegible] Bu sayede cildiniz beyazlanacak ve k[illegible]gibi yumuşayacaktır. Tokalon kremini umumiyetle terkibinde hiç bir hakiki cild unsuru bulunmayan adi kremlerle karıştırmayınız. Tokalon kremleri istimali ile çok parlak ve yeni bir güzellik garantilidir. Aksi takdirde paranız iade olunur.

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU

Derununda (beyaz ve pembe) renklerdeki Tokalon kremleri ile muhtelif renklerde Tokalon pudrasının nümunelerini havidir. Ambalaj ve sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bir pulu aşağıdaki adrese gönderiniz. Tokalon servisi 25 L. Posta kutusu 622, İstanbul.

Yavrunun kuvvetli, sağlam olmasını, neşeli büyümesini istersen

FASFO N NECAT

Yedir

Vitamini bol, kalorisi fazla bu kıymetli bebek gıdasını miniminilere mutlaka yediriniz. Taklitlerinden sakınınız.

Necati ismine dikkat
Bahçekapı: SALİH NECATİ

7000
SENE
EVVEL

Meşhur âlimlerden Dr. Huber, biranın tarihi hakkında yazdığı bir eserde, milâttan 5-6000 sene kadar evvel başlıyan Keldanî medeniyetinde biranın büyük bir yeri oldugunu söylemektedir. Bazan yalnız arpadan, bazan da arpa ve baharattan imal edilen biranın kadınlar ve işçiler tarafından çok içildiğini yine bu âlim anlatmaktadır. Yapılan bir hafriyatta bulunan on mezarın, bira imalâtını gösteren kabartmalarla tezyin edildiği ve kabartmalar yanyana getirilince imalâtın bariz bir surette görüldüğü de aynı âlim tarafından nakledilmektedir.

BUGÜN İÇİLEN BİRANIN 7000 SENELİK MAZİSİ VARDIR

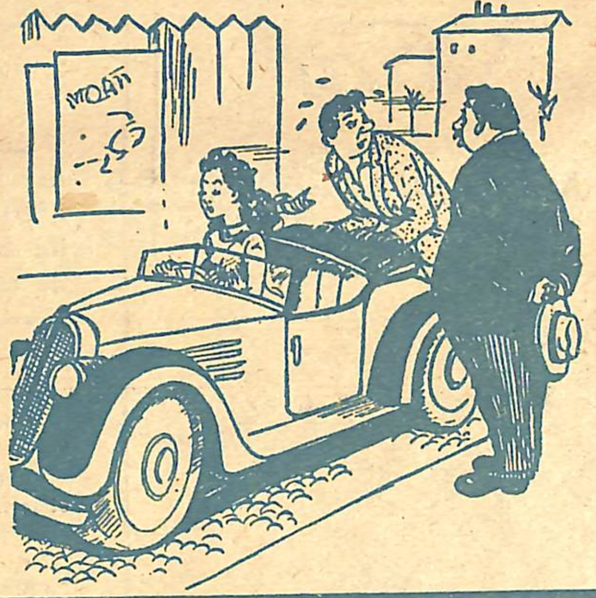
Bira besler, serinletir, neşe verir.

Sahibi: Yusuf Ziya ORTAÇ
Basıldığı yer: İbrahim Horoz Basımevi

Dünya Karikatürleri

— Bizim evde çekiç yoktu. Bu çekici kim verdi çocuğa?..
— Galiba üst kattaki kiracılar!..

— Kızınız "Eğer otomobilimi ite ite köşkümüze kadar getirirsen seninle evlenirim,, dedi.
—Haydi haydi.. Ben enaiye kız vermem!

Bay — Bu akşam misafirlerin yanında seni "Jan,, diye çağıracağım...
Uşak — Peki efendim, ya ben sizi nasıl çağırayım?
Mösyö — Aptal!..
Uşak — Ayıp olmaz mı?!

— Bay komiser, sinemada kızıma tecavüz etmişler...
— Ne zaman ettiler kızım?..
— Evvelki gün, dün, bir de bugün!

— Nafile beni kandıramazsın, yüzündeki bu kırmızı lekeler balıktan olamaz...
— Mercan balığı yedim karıcığım, mercan!..